

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-05490-014
Otsuse kuupäev	5. okt 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Margus Kingisepp, liikmed Arno Sillat, Maarja Mere
Tarbija	
Kaupleja	Car Outlet OÜ, 12491173
Tarbija nõue	Lepingu täitmise ja kahju hüvitamise nõue
Asja läbivaatamise aeg	23. sept 2020

Resolutsioon:

1. rahuldada tarbija nõue. Kauplejal hüvitada tarbijale tekitatud kahju remonditööde maksumuse ulatuses 667,42 eurot ning viia auto omal kulul lepingutingimustega vastavusse.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud 02.05.2020 Tarbijavaidluste Komisjoni (edaspidi komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 18.05.2020.

Avalduse kohaselt ostis tarbija 16.12.2019.a kauplejalt sõiduki Infiniti Q30 Premium Sport 4WD 2,2 d 125 kw 2016.a. hinnaga 17 800 eurot (müügipakkumine 09.12.2019. a ja järelmaksuga müügileping nr. 01492807L). Sõidukil hakkas armatuurlaua põlema mootori hoiatustuli ja tarbija peab seda varjatud puuduseks, mille kõrvaldamist ta soovib.

Tarbija avalduse kohaselt kinnitati talle müügieelselt kaupleja poolt korduvalt, et auto on korras, kuid pärast liisingulepingu sõlmimist keelduti auto üleandmisest enne, kui tarbija ei ole allkirjastanud müügipakkumise lisatingimusi, milles on sisuliselt müüja igasugune vastutus välistatud.

Koheselt ilmnemise probleemid ja auto armatuurlaua süttis kollane mootori märgutuli ja tarbija pöördus 03.01.2020.a VKM Motors OÜ poole, kes teostas diagnostika ja tuvastas „tahmafiltri vead sees, P2463 ei saanud põletada, viimati põletas tahmafiltri umbes 1100 km tagasi“. Tarbija sõnul teavitas ta kauplejat olukorrast.

Kuna 16. jaanuaril hakkas taas mootorituli armatuuris uuesti põlema ja autol kadus jõud, siis 24.01.2020.a teostati hooldus ja diagnostika VKM Motors OÜ-s ning tahmafiltri sundpõletus summas 530 €.

Kuna puudus tuli ikkagi tagasi, siis leppis tarbija kauplejaga kokku, et viib auto kaupleja juurde tagasi, mida ta ka tegi 11.02.2020.a ning auto lubati parandada.

Autot tarbijale tagastades kinnitati, et auto on korras, kuid 19.02.2020.a hakkas mootorituli uuesti põlema ja tarbija pöördus ettevõttesse Autoks Autokeskus, kus tuvastati sama veateade (filtripuhastus ei hakka tööle). Tarbija pakkus kauplejale oma 28.02.2020.a kirjas välja erinevad lahendused olukorrale, milleks oleks auto liisingult tagasi ostmine või siis parandamine. Suhtluse tulemusel öeldi tarbijale, et kaupleja on Fakto Auto AS-ga kokku leppinud puuduse kõrvaldamise ja hiljem tasutakse arve kaupleja poolt.

Tarbija viis auto Fakto Auto AS-i, kus tuvastati, et rõhuandur vajab vahetust ja tarbijale esitati arve summas 667.42 eurot, mille tarbija 30.03.2020.a enda sõnul kauplejale saatis (Fakto

Auto AS arvel siiski kirjas, et auto saabus 08.04.2020.a ja arve kuupäevaks 09.04.2020). Tarbija soovis arve tasumist, kuid tarbijale enam ei vastatud.

15.04. 2020.a tasus tarbija Fakto Auto AS arve ja 17.04.2020.a süttis uuesti mootorituli. Tarbija sõnul on tal tekkinud arveid remonttöödele summas 1197.42 €. Tarbija nõudeks oli remonttööde arvete tasumine summas 1197.42 eurot ja auto tehniliste vigade parandamine võis siis auto liisingust tagasiostmine ja remondikulude kompenseerimine.

02.05.2020 edastas komisjoni sekretariaadi (edaspidi Sekretariaat) ülesandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet tarbija avalduse materjalid kauplejale seisukoha võtmiseks. Kaupleja vastas tarbija avaldusele 02.06.2020 saadetud kirjaga, milles keeldub nõude rahuldamisest seetõttu, et pole müügilepingut rikkunud.

Peale kaupleja vastust täpsustas tarbija, et see on täis valeväiteid ja 11.02.2020.a auto armatuuris mootori hoiatustuli põles, mistõttu pidi ka kaupleja seda 12.02.2020.a nägema. Kaupleja ei selgitanud ka, mis remonttöid koostööpartneri juures teostati ja seetõttu on tal kahtlus, et signaallamp lihtsalt kustutati, kuid see süttis jälle hiljem. Tarbija on konsulteerinud enda sõnul Fakto Auto AS meistriga, kes väidetavalt kinnitas, et kaupleja on esitanud valeväited, sest lisaks signaallambile tuvastati ka muid vigu. Fakto Auto AS ei ole valmis tarbijale remonttööde arvet hüvitama.

Viga seisneb tahmafiltri süsteemis, mis tuleb välja vahetada ja mille kohta Fakto Auto AS on teinud hinnapakumise summas 4850, 15 €.

Tarbija selgitab ka seda, et auto viidi 03.01.2020.a remonti signaallambi põlemise pärast, mis on kirjas ka arvel ning teostati vaid diagnostika ja aku vahetus, sest remondiettevõtte hinnangul võib vana aku anda mootori ajju valesid signaale. Küll aga saadi kinnitus, et tahmafiltri puhastusprotsess ei ole autol töötama hakanud mitte ühtegi korda. Seega ei pea paika kaupleja väide, et vea tekitas VKM Motors OÜ. Samuti ei alandatud auto hinda tulenevalt puudustest, vaid ostuhind oli kokkuleppeline ja autol ei pidanud olema mingeid puudusi.

Tahmafilter oli autol katki juba ostes ja tegemist on varjatud puudusega, mistõttu leiab tarbija, et kaupleja peab hüvitama Fakto Auto AS poolt teostatud remonttööde arve summas 667,42 €, mis viisid vea tuvastamiseni ja tasuma ka vea kõrvaldamisega seotud kulud 4850, 15 €.

Vaidluse läbivaatamise ettevalmistamise käigus pooled lahenduseni ei jõudnud.

Tarbija nõue: Remonttööde arve summas 667,42 € hüvitamine ja vea kõrvaldamisega seotud kulude 4850, 15 € tasumine.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on seisukohal, et tarbija avaldus tuleb jätta rahuldamata.

Kaupleja selgituste kohaselt oli autole eelnevalt teostatud Infiniti margiesinduses 29.01.2019.a (nn 100 000 hooldus) läbisõidul 96127 km hooldus, millest tarbijat ka teavitati. Tarbija sai auto enda kätte läbisõiduga 100 198 kilomeetrit.

Järgnevalt lasi tarbija peale ostu teostada VKM Motors OÜ-l 03.01.2020. aja 24.01.2020.a erinevaid töid ja alles peale seda pöördus kaupleja poole 05.02.2020 a. Kaupleja viitab võlaõigusseaduse (VÕS) sätetele, mille kohaselt oleks tarbija pidanud pöörduma kõigepealt nende poole aga mitte esitama neile hiljem arveid, sest kauplejal on õigus asja parandamiseks, kuid tarbija seda ei teinud. Tarbija oli selleks ajaks autot kasutanud juba peaaegu kaks kuud.

Kaupleja kinnitab, et tarbija viis auto 11.02.2020.a nende kätte, kuid 12.02.2020.a hommikul sõidukit käivitades kaupleja vigu ei tuvastanud ehk signaallamp ei põlenud. Kaupleja teostas enda sõnul autoga ka proovisõitu ca 300 km ja selle jooksul külastas erinevaid diagnostika

ettevõtteid ning margiesindust. Saadud info kohaselt kinnitati kauplejale, et diagnostika läbiviimiseks on vajalik Infiniti margipõhist originaaldiagnostika seadet, et olla kindel tulemustes, sest mitteoriginaalseadmete puhul ei pruugi tulemus olla õige. Kuna autol ei põlenud signaallamp, siis tagastati auto tarbijale.

Kaupleja sõnul on ta ka teadlik, et autot kontrolliti Fakto Auto AS-is, armatuuris põles signaallamp. Ühtegi muud viga seal ei tuvastatud. AS Fakto Auto on teostanud autol mõningate detailide vahetamise, kuid need ei ole andnud tulemust ja seetõttu on need tööd ja detailide vahetused olnud antud probleemi mittepuutuvad ning ka mitte hädavajalikud.

Kaupleja hinnangul sai signaallambi viga tõenäoliselt alguse siis, kui tarbija pöördus VKM Motors OÜ poole teatud tööde tegemiseks. Ta ei nõustu sellega, et tarbijale ei antud kauba ja kvaliteedi kohta õiget ega adekvaatset infot tarbijakaitseseaduse mõttes. Kaupleja viitab müügipakkumise lisatingimustele ning on seisukohal, et kui isegi eeldada, et autol on vead, siis on lisatingimustes nendes teada antud.

Kaupleja teavitas tarbijat müügilepingu sõlmimise päeval müügipakkumise lisatingimustest. Ostjat teavitati ostetava sõiduki tehnilisest seisukorrast ja puudustest, sellest, et tegemist on kasutatud sõidukiga, mille tehniline ressurss on osaliselt kasutatud ja seetõttu teatud osad või sõlmed võivad puruneda või vajavad vahetamist. Kaupleja sõnul alandati ka auto hinda kokkuleppel 2190 euro võrra, mida tuleb tõlgendada selliselt, et sellega on kaetud teatud võimalike tulevikus ilmevate puuduste kulud. Kaupleja väitel ei ole ka kõik tarbija poolt tehtud kulutused tõendatud ning polnud vajalikud ja puudub ka seos signaallambi põlemisega. Puuduvad ka dokumendid, mis kinnitavad arvete tasumist.

Kaupleja leiab, et eeltoodust johtuvalt ei ole ta müügilepingut rikkunud ja tarbija avalduse rahuldamiseks puudub alus.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Esmalt tuvastas komisjon, millise lepingu tunnustele pooltevaheline suhe kvalifitseerub.

Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled oli sõlminud 16.12.2019 müügilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 järgi.

Leping vastab tarbijalemüügilepingu tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 218 lg 2 järgi vastutab tarbijalemüügi puhul müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale. Tarbijalemüügi puhul eeldatakse VÕS § 218 lg 2 järgi, et kuue kuu jooksul asja ostjale üleandmise päevast ilmnenuid lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega. Seega lasub asja üleandmisest kuue kuu möödumiseni ilmnenuid puuduse korral asja lepingutingimustele vastavuse tõendamiskoormus müüjal. Ka kasutatud kauba suhtes kehtivad VÕS § 218 lg 2 nõuded, s.h. 2-aastane pretensiooni esitamise tähtaeg.

Tarbija viis auto kauplejale ülevaatamiseks 11.02.2020, ehk enne kahe kuu möödumist üleandmisest. Sellisel juhul lasub sõiduki lepingutingimustele vastavuse tõendamiskoormus kauplejal.

Komisjon kontrollis, kas tarbijal esineb õiguslik alus lepingu täitmise nõudmiseks seetõttu, et müüdüd asi ei vasta lepingutingimustele.

Tarbijakaitseseaduse (TKS) § 9 lg 1 kohaselt peab kaup vastama kehtestatud nõuetele, olema sihipärasel kasutamisel ohutu tarbija elule, tervisele ja varale ning selliste omadustega, mida tarbija tavaliselt õigustatult eeldab. Tarbijale müüdiv kaup peab vastama lepingutingimustele

võlaõigusseaduses sätestatu kohaselt.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 217 lg 1 ja lg 2 p 1 kohaselt peab ostjale üleantav asi vastama lepingutingimustele ja sealhulgas ka kvaliteedi osas.

Kaupleja ei ole komisjonile esitanud tõendeid, mis lükkaks ümber VÕS § 218 lg 2 tuleneva auto lepingutingimustele mittevastavuse eelduse selle üleandmise ajal. Kaupleja ei ole ka tõendanud, et tarbija oli teadlik tahmafiltri süsteemi puudustest müügilepingu sõlmimise hetkel.

Asja materjalidest nähtub, et auto ei olnud sõidukorras, kuna sellel põles jätkuvalt mootori märgutuli. Signaallabi põlemist armatuurilaul on tunnistanud kaupleja oma vastuses tarbija avaldusele 02.06.2020.

Komisjon luges Fakto Auto AS 03.06.2020 hinnapakumisega tõendatuks, et autol esinevad puudused olid põhjustatud tahmafiltri (DPF) puhastussüsteemi mittetöötamisest.

Ilmnenud puuduste tõttu ei vastanud auto lepingutingimustele.

Komisjon leidis, et kaupleja oli lepingutingimustele mittevastava auto üleandmisega rikkunud poolte vahel sõlmitud lepingut VÕS § 100 tähenduses. Lepingu rikkumisest tulenevalt on tarbijal õigus kasutada VÕS § 101 toodud õiguskaitsevahendeid.

VÕS § 222 lg 1 kohaselt, kui asi ei vasta lepingutingimustele, võib ostja nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui see on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale võrreldes teiste õiguskaitsevahendite kasutamisega ebamõistlikke kulusid või põhjendamatuid ebamugavusi, arvestades muu hulgas asja väärtust, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust saada lepingutingimustele vastav asi oluliste ebamugavusteta mujalt. Müüja võib parandamise asemel asendada asja lepingutingimustele vastava asjaga.

Komisjon leidis, et tarbijal on kaupleja poolse lepingurikkumise tõttu õigus nõuda kauplejalt auto viimist lepingutingimustega vastavusse (auto parandamine).

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbijal esineb alus nõuda kauplejalt lepingu rikkumisega seotud kahju hüvitamist.

VÕS § 115 lg 1 kohaselt juhul, kui võlgnik rikub kohustust, võib võlausaldaja koos kohustuse täitmisega või selle asemel nõuda võlgnikult kohustuse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist, välja arvatud juhul, kui võlgnik kohustuse rikkumise eest ei vastuta või kui kahju ei kuulu seadusest tulenevalt muul põhjusel hüvitamisele.

VÕS § 128 lg 3 kohaselt hõlmab otsene varaline kahju muu hulgas kahju tekitamisega seoses kantud või tulevikus kantavad mõistlikud kulud, sealhulgas mõistlikud kulud kahju ärahoidmiseks või vähendamiseks ja hüvitise saamiseks, muu hulgas kahju kindlaks tegemiseks ja kahju hüvitamisega seotud nõuete esitamiseks.

Eeltoodud sätetele tuginedes leidis komisjon, et tarbija kahjuhüvitusnõue puuduse kõrvaldamiseks tehtud kulutuste (Fakto Auto AS arve 09.04.2020) hüvitamiseks summas 667.42 eurot on põhjendatud. Asjaolu, et tahmafiltri põletamisega ei saavutatud kohe soovitud tulemust, ei välista tarbijale kahju tekkimist. Asja materjalidest nähtub, et tahmafiltri süsteemi mittetöötamine tuvastati Fakto Auto AS poolt alles 03.06.2020 pärast seda, kui muud võtted puuduse kõrvaldamiseks ei andnud tulemust.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad

pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp
/allkirjastatud digitaalselt/

Arno Sillat
/allkirjastatud digitaalselt/

Maarja Mere
/allkirjastatud digitaalselt/